

34. SPRING RETURNED TO MY SOUL ONCE MORE/ ZNOV POVIJALO V DUSHU VESNOJU

Pavlo Hrabovs'kyj

Знов повіяло в душу весною,
Znov povijalo v dushu vesnoju,
Again blew into my soul spring,

Хоч кругом ще білють сніги;
Khoch kruhom shche bil'ijut' sn'ihy;
Though all around still white are the snows;

Знов повітрям зцілющим я гою
Znov povitrjam zts'iljushchym ja hoju
Again with a breeze healing I nurse

Давні рани свої нудьги.
Davn'i rany svojeji nud'hy.
Old wounds from my boredom.

В серці, наче в порожній оселі,
V serts'i, nache v porozhn'ij osel'i,
In my heart, it is like in an empty home,

Давно й сліду живого нема;
Davno j sl'idu zhyvoho nema,
For long there is trace of life no,
(For long there is no trace of life)

Але думи забились веселі,
Ale dumy zabylys' vesel'i,
But my thoughts were full of fun,

Що минає холодна зима!
Shcho mynaje kholodna zuma!
That is passing the cold winter!